

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2038**z dnia 10 grudnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do wzorów dotyczących zobowiązań gwaranta i uwzględniania kosztów transportu lotniczego w wartości celnej w celu uwzględnienia wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 126 i 127 ust. 1, a także art. 5 ust. 3 i art. 13 ust. 1 Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. b), art. 76 lit. a) i art. 100 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Zgodnie z art. 126 i 127 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) prawo Unii ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym, który ma się zakończyć w dniu 31 grudnia 2020 r. („okres przejściowy”).
- (3) Zgodnie z art. 185 umowy o wystąpieniu i z art. 5 ust. 3 Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej przepisy prawa celnego zdefiniowane w art. 5 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej (z wyłączeniem wód terytorialnych Zjednoczonego Królestwa) od chwili zakończenia okresu przejściowego.
- (4) Po zakończeniu okresu przejściowego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, z wyjątkiem Irlandii Północnej, a na towary wprowadzane na obszar celny Unii ze Zjednoczonego Królestwa zostaną nałożone cła. Zgodnie z art. 71 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 koszty transportu do miejsca wprowadzenia towarów na obszar celny Unii mają być wliczane do wartości celnej przywożonych towarów. Udziały procentowe łącznych kosztów transportu lotniczego, które należy uwzględnić w wartości celnej, określono w załączniku 23-01 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾. Po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo powinno zostać wpisane do odpowiedniego wykazu państw trzecich w tym załączniku.
- (5) Wzory dotyczące zobowiązań gwaranta określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 oraz w rozdziałach VI i VII załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. We wzorach tych wymieniono państwa członkowskie Unii i pozostałe umawiające się strony Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽⁴⁾, zmienionej decyzją nr 1/2019 Komisji Mieszanej UE–CTC ds. wspólnego tranzytu ⁽⁵⁾ („konwencja”). Gdy rozporządzenie (UE) nr 952/2013 przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, z wyjątkiem Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo nie powinno być już wymieniane wśród państw członkowskich w tych wzorach. Zjednoczone Królestwo zostało jednak zaproszone do przystąpienia do konwencji i złożyło swój dokument przystąpienia do niej jako odrębna umawiająca się strona z chwilą zakończenia okresu przejściowego. Gdy

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.⁽²⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.⁽⁵⁾ Decyzja nr 1/2019 Komisji Mieszanej UE–CTC ds. wspólnego tranzytu z dnia 4 grudnia 2019 r. zmieniająca Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej (Dz.U. L 103 z 3.4.2020, s. 47).

Zjednoczone Królestwo przystąpi do konwencji, powinno zostać wymienione wśród pozostałych umawiających się stron konwencji we wzorach dotyczących zobowiązań gwaranta. Ponadto, w związku ze stosowaniem Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej, w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego Irlandia Północna powinna zostać wymieniona w wykazie w sposób wskazujący, że wszelkie zabezpieczenia ważne w państwach członkowskich muszą być ważne także w Irlandii Północnej.

- (6) Biorąc pod uwagę zbliżające się zakończenie okresu przejściowego, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym. Ponieważ okres przejściowy kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszące się do uwzględnienia kosztów transportu lotniczego ze Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem Irlandii Północnej, w wartości celnej oraz skreślenia odniesień do Zjednoczonego Królestwa z części wzorów dotyczących zobowiązań gwaranta przeznaczonej dla państw członkowskich powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Przepisy dotyczące włączenia odniesień do Zjednoczonego Królestwa do wykazu pozostałych umawiających się stron konwencji we wzorach dotyczących zobowiązań gwaranta powinny mieć zastosowanie od dnia przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku 23-01 w tabeli, w ostatnim wierszu pierwszej kolumny („Strefa Q”) dodaje się tekst w brzmieniu:

„, Zjednoczone Królestwo z wyjątkiem Irlandii Północnej”;

- 2) w załączniku 32-01 część I (Zobowiązanie gwaranta) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) po tekście „Królestwo Szwecji” skreśla się tekst w brzmieniu:

„, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;

- b) po tekście „Republiki Turcji ⁽⁵⁶⁾” dodaje się tekst w brzmieniu:

„, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej *

* Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej i w Zjednoczonym Królestwie, może on wskazać jeden adres do doręczeń lub wyznaczyć jednego pełnomocnika w Zjednoczonym Królestwie dla wszystkich części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandii Północnej.”;

- 3) w załączniku 32-02 część I (Zobowiązanie gwaranta) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) po tekście „Królestwo Szwecji” skreśla się tekst w brzmieniu:

„, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;

- b) po tekście „Republiki Turcji” dodaje się tekst w brzmieniu:

„ Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej **

** Na podstawie *Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej* do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej i w Zjednoczonym Królestwie, może on wskazać jeden adres do doręczeń lub wyznaczyć jednego pełnomocnika w Zjednoczonym Królestwie dla wszystkich części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandii Północnej.”;

- 4) w załączniku 32-03 część I (Zobowiązanie gwaranta) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) po tekście „Królestwo Szwecji” skreśla się tekst w brzmieniu:

„ Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;

- b) po tekście „Republiki Turcji ⁽⁷¹⁾” dodaje się tekst w brzmieniu:

„ Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ***

*** Na podstawie *Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej* do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej i w Zjednoczonym Królestwie, może on wskazać jeden adres do doręczeń lub wyznaczyć jednego pełnomocnika w Zjednoczonym Królestwie dla wszystkich części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandii Północnej.”;

- 5) w załączniku 72-04 w części II wprowadza się następujące zmiany:

- a) w rozdziale VI w wierszu 7 tabeli po słowie „Turcja —” dodaje się tekst w brzmieniu:

„Zjednoczone Królestwo *”;

* Na podstawie *Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej* do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej.”;

- b) w rozdziale VII w wierszu 6 tabeli po słowie „Turcja —” dodaje się tekst w brzmieniu:

„Zjednoczone Królestwo * —”;

* Na podstawie *Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej* do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej.”;

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Art. 1 ust. 2 lit. b), art. 1 ust. 3 lit. b), art. 1 ust. 4 lit. b) oraz art. 1 ust. 5 stosuje się jednak od dnia przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
